

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

Megjelen hetenként ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj: Őshasznos polgárok 5 kr. Nagybírói díj... Bélyegdíj: Minden beiratásért külön...

Előfizetési árak: Bélyegben és postán külvise. Egy évre 6 forint... Előfizetési helyek: Teleki K. Lajos és Csáthy Károly könyvkereskedésében...

Bál után.

○ Pár nap előtt nagyszerű bált adtt Magyarországi miniszterelnök Lónyay Menyhért gróf. Budán, az ország kormányának székhelyén.

A bálkiránokok lelkesedéssel beszéltek el a pazarfény, mely ott uralkodott. Ezerszámra volt meghíva a sok vendég. Mind a nemzet előkelőségéhez tartoztak.

Hullámzott a jókedv: zajlott a vig pohár; szikráztak a szemek, tele tüzzel, lánggal; olvadotak a vidámság és kedély; rengettek a termek a zajos tánc alatt; a szakácsok művészei diadala telpontjára bágott.

Gyémánt- s smaragdbányák voltak a hölgyek keblei. A reggel vetet végett a pártatlan vizsgálomnak...

Oh mi rendkívüli jólét, óh mi arany boldogság jelei ama tünemények?! A háziúr, a háziasszony, a vendégek oh mi boldogok válnának!

És az ország, melynek miniszterelnöke ny eldorádósi bővősestélyt rendezhet — nemde a gazdagság telpontján áll?

Bizonyára sok kincsek kell ott lenni az egész országban, ahol mintegy ezer vendég milliónyi értékű kincset tud halmozni kiállítani, csupán egy bálnak kedvéért!

Az ilyen nemzet bizonyára nem szorul a szomszédra, nem szorul idegenekre! Igy okoskodhatnak az ember! És mi történik? Nem esoda!

Minden lázas állapotot lenkadság, bágyadás szokott követni... Pár nap múlva az eget verő pompájú bál után, Magyarországi miniszterelnöke a szomszédra Bécsbe utazik a nemzeti pénzügy érdekében!

Tan azért becsótotta előre a gazdag vigalmat, hogy lássák Bécsben, miképp nem koldussokkal van dolgok! Hogy lássák, miképp Magyarország bírja!

Vagy tán azért, hogy a bécsi pénzemberek tudják meg, kívül van dolgok! Hogy tulságosan ne követeljenek?! Csak az ég tudja, meg Lónyay, hogy mit akart elérni azon ötletével, hogy a fényes bál után rádjuljon Bécsbe a magyar pénzügyet rendezni...

Hanem egy dolog tisztán áll előttünk... Tudniük az: hogy Magyarország miniszterelnöke alkudozni, kérnimént Bécsbe.

Alkudozni az osztrák bank — matadorjával; kérti Magyarország számára a sógoroktól. Nem mosolyognak-e ezek, nem gnyulodnak-e, hogy a fényes bál után ime a köllustariszvárt látják a büszke Magyarországi nyakában?!

Ahelyett, hogy Bécsbe menjen, okosabban teendütte Lónyay Menyhért gróf miniszterelnök, mint házi gazda. — ha azt mondá vala báli vendégeinek: „Uraim, hölgyeim, tegyék le azt a roppant sok aranyat, gyémántot, sma-

ragdot, — mit magokra raktak, — a haza oltárára!” Akkor nem kellene Magyarország boldogságát Bécsben keresni.

Akkor — egy kis lelkesedéssel — a magyar nemzeti bank meg volna alapítva a bálután!!!

A szerbeongressus küldöttjege egy emlékiratban sürgeti a miniszterelnököt, hogy a congressus határozatát erősítse meg. Lónyay igérte, hogy tanulmányozván az emlékiratot, azt a minisztertanács elébe viszi. Kijelenté egyszersmind, hogy a metropolita választásra, ad hoc congressust szándékozik összehívni.

Gr Lónyay tegnap este a P. Lloyd szerint Bécsbe utazott. A „Magyar Politika” szerint ez utazás a bankdélis bonyodalmait rendezésével lenne összeköttetésben. Kerkápolyit is magával vitte.

Hircjart, hogy a miniszterium kebleben véleménykülönbségek támadtak. Gróf Lónyay szerdán este tartott estélyen a miniszterek a kiváncsiak seregétől valóságos ostromot álltak ki, hogy mi igaz van a dolgokban. A miniszterek azon hírekkel teljesen sáplatalanokká nyilvánították. — Természetesen!

A szerb „Pancevan” a miniszterelnöknek a szerb egyház ügyében tartott conferentiát tárgyalva, azokat a valóságos összeesküvéseket nevezte: Fenyegető szavakkal figyelmezteti a magyar kormányt, hogy az ilyen eljárások Magyarországot déli részeiben igen szomorú következtetése lehet. Csak ha a rozg következmények bekövetkeznek, fogják észrevenni a magyar államférfiak, hogy minő hibákat követtek el. „Vigáztatók” is végték a cikket, mert könnyen polgárháború következhetik be Magyarországon.

A bel- és igazságügyminiszterek az árva és zymánthozsági, valamint a gondnokosági ügyekben, — a bírói és árva gyámhiatásokkal szabatos meghatározásra, egyöntetű eljárás megállapításra stb. értekeztek egy rendeletet bocsátottak ki, mely 10 cikkelyből áll. E rendeletet a hivatalos lap tegnapi száma hozta.

Az igazságügyminiszter a pesti új teleknyom munkálat kihirdetésére vonatkozó rendeletét visszavonta.

Az országgyűlési tanügyi bizottság tegnapielőtt d. u. órák tartott ülésében, a kolozsvári egyetemről szóló tervjavaslatot tárgyalta, s azt csekély módosítással elfogadta.

A Deakpárt tegnapielőtt a kúria előtt értekezletet a bankdélis forgott szönyegen, s a miniszterelnök bemutatva az országgyűlés tartalmának 3-ól 5 évre való kiterjesztéséről szóló tervjavaslatot.

A képviselőház osztályai folytonosan a választási tervjavaslat részletes tárgyalásával vannak elfoglalva.

Az „Augsburger Allgemeine Z...” hét folyója „Semlegeségi levelek Ausztriából” címűmel, cikksorozatát közzé, melyek heves támadásokat foglaltak magokban gróf Andrássy ellen. Sokan e leveleket Beust grófnak akarják összeköttetésbe hozni, most azonban a „P. N.” biztos forrásból tudtjuk, hogy ezen levelekhez gróf Beustnak semmi köze.

Már minden késő! a gyaloglalt együtt a myrtusombok is elűntek, lábnyom pedig nem volt látható a pázatos hegyen. Néma volt minden, csak a közeli völgyben legeltető pásztor nyája kolompolt, s mit láthatott Armand, nem volt más, mint emelkedett helyen épült régi várkastély, mely előtt zöldelő liget te rült el.

Szomorúan tért vissza Armand. — Ó oda tünt el, — gondolta, a várkas tely felő fordítván tekintetét. Még egyszer kinyitá a kis könyvet s a Mária nevet megcsókola s aztán ó is haza felé irányzá léptét.

Menet azon gondolkodott, hogyan jutott ez anyag most oda, hol ő csak maga szokott lenni, a hol ő még senkit se látott. Jegyeztük meg itt, hogy Armand rendez és pontos volt. Ó rendszerű olyankor szokta e helyet látogatni, mikor a napot a tengerből kikélni láthatá és estve, midőn a madarak utolsó szerelmi dalukat csavegve, fészükre vonulnak.

Egyebkor mindig dolgozott. Mostani látogatása pedig véletlenül déli 11 órák történt. Hátha e hely ez időben másnak van le foglalta? Talán ezért történt, hogy Armand a soha nem látott anyaggal most találkozott?

Midőn haza ért, leterdelt az. Mária képe előtt s megcsókoltá, azt az, kit az imént látott először, élté utolsó pillanatig fogja szeretni.

II. Rajnaldról majd megis feledkezünk. Mig Armanddal foglalkozunk, addig ő nem volt honn; kora-eggel vállára vette öldökölő fegyverést s ki tudja, hová bolyongott, szegény vadakra halált osztogatni.

Sőt a ki még késő este kereste is, szobája ajtaját zárva lelte. — Éj felt járt az idő; Rajnald most jött haza, minden vad nélkül.

Ugyan hol járhatott? De közeledünk a kis lakhoz s nézünk szét ott. Pisilógó mécs kísérőcsétsé világa dereng Rajnald szobájából a koromszót ejbe.

Ifjúk arcán szokatlan gond honol, halványosság ill határozott vonásain, de szemődei alatt a fénylő tüzes szemek villámot szóróknak, mint égi háborúk a vézes föllegek.

Mi hátha ő? A szívében a bu, győtrelem, vigás és remény rejte vannak; a szív bezárt terem; csak ritkán áll nyitva. Vajon kinyitják e nekünk Rajnald szíve?

Rajnald maga van egyedül kis szobájában, sötét gondok közt merengve. Merőn tekint maga elé, néha felsóhajt s így szól: — Ma utolsó napom mult el itt; tovább nem lakhatom e kis hajlékban. Testvérem, a kedves jó fiút el kell hagynom! A kin megől, fájdalom eltemet! — De félre — szól tolvább — bánat, bu, győtrelem, nem fogok rajtam győzni, nem soha!

Aztán irliapott vet elő és irt sokáig; de sokszor megszakította munkáját az, hogy homlokáról az izzadság cseppjeit kellett törölnie. Mi az? Az éjben hármas bagolyhuhogás hallatszott.

Rajnaldról majd megis feledkezünk. Mig Armanddal foglalkozunk, addig ő

Tegnapelőtt minisztertanács tartott, mely a nagy vasúti üzlettel foglalkozott, s a kérdést oly módon döntötte el, mely a tervezett szerződésre nem kedvező.

A Pestről Zágrábra haza érkezett nemzeti pártfőnök a Pesten történetéről melyen halgatnak. — Az unionisták Vakanolentnál értekeznek.

Angolország. Az angol trónbeszéd és annak az Alabama ügyre vonatkozó passusa a belga és francia lapok által nem tartatik nyugtalanítóknak. Sajnáljuk a bekövetkezett feszültséget, melynek talán a genfi békebírósság áldozatul eshetik a mint azt a Times egy cikkében be is ismeri. Azonban még Angliában sem tartja senki gondolhatóknak, hogy Anglia és Amerika közt háborúra kerüljön a dolgot. — A trónbeszédben annyit vól róla, hogy a brit kabinet nyilatkozott a washingtoni kabinet előtt, hogy a közvetlen károk, és az azokért követelt kárpótlás, nem tarthatóknak a genfi választott bíróság elébe.

Nemetsország. A porosz képviselőházban tegnapelőtt kezdődött meg a küzdelem a kormány és a clericalok közt, azon törvényjavaslat felett, mely az iskolák felügyeletére vonatkozik. E törvényjavaslat származását azon programnak kösszöni, melyet Hg Bismarck nem régebb adott elő, s mely az ultramontan tulkapásokat állami hatalommal akarja megakadályozni. A kormány mindenelőtt a lengyel katolikus iskola felügyeletéket akarja elmozdítani, mint a kik hivatali hatásmat, az állam és társadalom megrontására használhatók fel.

Franciaország. Azt állítják, hogy Szajna megye főnöke visszavette lemondását. A nemzetgyűlés febr. 7-én 345 szóval 173 ellen felhatalmazta a kormányt azon lapok perbe fogására, melyek a kegyelmi bizottságot sértették. Ducrot azon iránytá, hogy Louvier és Ledano képviselők, mint akik a vádalkúttal szerettek bevetésének, kiháborítottamhoz utasítottak. — Azon hír, hogy Valentin római követő nevezették ki, alaptalan, valamint azon hír is, hogy Németország javaslatot tett volna, hogy a hadi kárpótlásban egy francziagyarmat engedőssék át.

Külföldi vegyes hírek. Zajos ülést tartott febr. 9-én a francia nemzetgyűlés. Napi rendben Trepovent azon indítvány volt, hogy a nemzetgyűlés erőszakos feloszlására esetén, a nemzetgyűlési tetszés szerinti helyen a főtárs-esokokból alakuljon, s ez souverain hatalommal állíthassa helyre a népfőúr uralmát. Az ülést folytatán a különböző pártok dec. 2-át és szept. 4-ét hajgálták egymáshoz, különbözően Baragon támadta meg a szept. 4-ike embert, s kimondá hogy azok kik a városák kapuit a rendzavarrásnak szept. 4-én megnyitották, eldöli azoknak kik aztán az épületet felgyújtották. Castel-nap pedig a legitimistákat azzal vádolta, hogy a decz. 2-iki prospectióknak, nagy részük volt, a legitimisták sokit roppant szívtá támadt felkialkúttak, tiltakozások, fenyegetések hangzottak, s elnök este 6 óra levén felszólatta a gyűlést. — Egy m adridi sürgöny szerint Barcelonában újabb zavargásoktól tartanak. E zavarok, melyeket a corsesek feloszlása mellett, az Internationalnak akarnak tulajdonítani, a mint most már bebizonyított, semmi összefüggésben nem állanak az Internationalal. — A csalhatatlan sági dolog ma elleni mozgalom, a francia pápág kebeleiben is megindult. Michael apd lemondott állásáról, s a párisi érsekhöz intézett hosszú levelében kijelenti, hogy soha nem fog hinni a csalhatatlanságban, azonban mégis törvényszerűen catholicus lelkésznek tartja magát. — Berlini távirat szerint Friedrich Károly hg február 8-án d. u. 1 órákig utazott el Olaszországba, és keletre, Innsbruck-ig egy napot időzött. — A M o v i m e n t o Garibaldiának Caprerából jan. 28-án költ levelet teszi közbe mely a következőké hangzik: „Barátainhoz és bajtársaimhoz a Rómagnában! A Mazzini és Közötem fontogó vitás kérdés

a történelemé, az fog a felett itélni. De mindentől eltekintve azon nap, a melyen a nép befeléírad az útlekek és terhek viselésébe, engem és barátaimat, helyünkön foglalni. Mindig a tietek. Garibaldi!”

UJDONSÁGOK. A „Tisza” biztosító intézet alakuló közgyűlése holnap, az az 11-én d. e. 10 órák fog a városkaza nagy tanácstermében megtartani. Biztos tudomásunk van, hogy 5000-en felül vannak részvények aláírva, s így a megalakulhatásnak mi sem áll utjában. E közgyűlésre úgy Pestről, mint a vidékről számosan jelennek meg, s reméljük, hogy a debreczeni alaptok és részvényesek is teljes számban fognak e fontos gyűlésben megjelenni.

A reform. Iskola építésére kibocsátott sorsjegyekből a doréi községnek 125 darabot vásárolt meg. Ohajjuk, hogy e nemes példát mind számbanban kövessék!

A jobboldali pártmozgalom a huszonlehet féléltől összejártele után határozottabb alakot kezdének venni. Hátszékent s botlonként hurokznak a programot, aláírás végett. Helyi! Sorakozunk; valljunk színt; onálló polgárokhöz nem illo a gyáva ingadozás. A véleménykülönbség — azt hisszük — ezután sem fog bennünket eltántorítani hazánk s legközelebb városok jöleté elmozdítására törekvő szándékunkban. A miveltés igényei követelik tőlünk, hogy egymás véleményét eltűrjük; tiszteljük. — Azonban egyszerűmendonkorra kinyitlat, konyjuk, hogy teljes lelkünkkel s egész erőnkkel küzdzeni fogunk, minden ide-én befolyás ellen, ami hazánk s legközelebb városunk történelmi múltjára, a szabadság és függetlenség közzéállítását magában rejtő politikai tértanok által homályt vetne. S mivel városunk polgársága, az osek által századokon át az alkotmányos szabadság és a nemzeti függetlenség érdekében vívott harcoknak emlékeztet, de egyuttal természeti hivatása által is el van kötelezve, nem engedni tért a függőség és az alázasadás hiú csillámainak láthatárunkon, sőt feladatának tartja továbbra is, hogy a Tisza mellékén a szeplőtlen honszerelmének és az igazi magyar szabadságnak kiolthatlan őrszeme legyen ezentúl is; figyelmeztetjük polgártársainkat, hogy fontolják meg, mit és kinek irnak a lá! Városunk 3 baloldali képviselőt küldött az országgyűlésre; ez elég bizonyíték arra, hogy Tisza körül csoportosultunk; a jellemünkhez tartozik a kitarítás! — A közpárti program nem a mi vértünkön való.

Megkapjuk „Koloszvár szabad kir. város közigazgatási szervező rendszabályzatát.” Ez a külföldi javallat, melyet a kisebbség terjesztet fel a helygyűlésre. E munkálat mintegy tiltakozás a többség tervezete ellen, melyben a város önkormányzati jogai fel vannak adva. A kisebbség, mely szintén a jobboldaliakból alakult, ennek elfogadása által akarja a közigazgatási szervezést véghezvinni.

Hekeneszt Gusztáv könyvkereskedésében megjelentek a beküldöttek hozzánk: Utazás a hold b és a hold körül Jules Verné után, képekkel 1 ft 20 kr. Vörös könyv 2 kötet, Jókaitól, csataképek a keleti háborúból, 2 kötet 80 kr. — Milyenek a nők? elbeszélések Jókaitól 40 kr. — Szívek világa, beszélgetk Tölvölgyi Tiustól 2 kötet 2 ft. — Két király nő regény Jósika Miklóstól 1 ft. — Négerszabadsághő regény Jókaitól 6 kötet, 3 ft. Keresztény ember könyve, elmékedések és imák a miveltelő osztály számára, dr. Heisler Józseftől 1 ft. — Számoló könyv kereskedők s iparosok számára Korner Jánostól, fordította Szász Károly, 80 kr. Ajánljuk a fent írott mulatót és hasznos könyveket olvasóink figyelmébe.

Kettő bállal végződik a mai nap, a mi azonban, azt hisszük egyike sem tesz nép telenné. A fehérlóban ma a polgárok, a színházban pedig a kereskedők fognak a táncos istenőjének álmodni. Mindkét táncvizigalomban kitűnőnek ígérkezik lenni a nagy nemében. A polgári kör, eredeti magyar typus, a ke-

velük szövetkeztek; miért hagyta el testvérét, honát? — Fink, fel van jól szerelve a hajó? — Kérdő Rajnald, — van élelmi szer, bor és rum elég? — A mig el nem fogy, éhen nem halunk. — Jó, most hallgassatok meg szavaimat. Feletem a vézget úgy határozott, hogy a mig elég, tengeren kell bolyongnom; csak holtestem nyugodhatik hazám földében. Én, lássátok, örökre száműzött vagyok! S a föld, hova hajómmal szállhatok, több száz mérföldnyire van innen. Meszsz, talán a világ végén van egy sziget, nevét Sz. Antalól nyere. Hallottátok-e már a földföldi szigeteket nevét? Azok egyike ez? talán zord, pusztá, elhagyott s mig oda érünk, százszor meghalhatunk. Eljöttök-e velem bajtársaim?

— Oh mi tőled Rajnald — szól Peter — mig élünk el nem fogunk szakadni, nem soha; s ha halsz, én veled osztom véretem, esküszöm! — Esküdünk meg tehát mind, — Kössünk vérszerződést; hej! hozz bort elő fu!

Hegő borral teit kancsót nyujtott, melyben a bor olyan volt, mint a szírnarany, de pirosra festé azt az íszeszessékvől behullt vére. — Eljau Rajnald, a mi vezérünk! — kiálták a fiúk. — Eljétek ti is — viszonozá ő — s ha kell, haljatok velem. (Folyt. következik.)

Kiss

divatáru szállítók. kik változatlan fenmaradása mellett...

üzletet

üzletet. Bővebb felvilágosítással szolgál a szentesi Sállági intézet alatt levő üzlet.

Házaszám 1759. 43 3-3

TÁRCZA.

A FESTŐ SZERELME.

Nem tudta, vagyis nem merte követni Armand, olyan volt, mint a ki megkövült, lanja kihullt kezéből, szíve hevesen dobogott; ez a leányka az, a kit Armand megszerelt. Sokáig volt így, míg végre eszméltre tért.

— Isteneim, — szól — e kis leánykát most látam először; mily kedves, mily anyagi gyémánt! Arcán tulvilági fény dereng, szemében a gyilkoló tűz lobog, terméte lengve, mint az anygale, ki a földre szállt, de itt a szárya előtt s nem bír az égbe visszarepülni. Az ő, anygale! oh ég, ha ő ennyim lehetne! — Igy merengett, midőn tévedező szeme egy kis aranysegélyi könyvön akadt meg.

— S ezt itt felede, midőn tőlem megijedt. Oh, hát én tőlem félni is lehet?! — Ezzel a könyvet felvintá. Imakönyv volt az. Első lapján e név volt gyenge női kézzel írva: Mária. — Mária! mig nem ismerem is, ő élt képezelemben. Ot teremté meg lelkeim alkotó ereje: sziz Mária képe, melyet most fejtezem meg, épé olyan a legutolsó vonásig, mint ez anygale szép kis leányka! Oh drága kép, most miként inádlak.

Azon után, melyen Mária elűnt, rohava tört elő Armand.

